

De kleine maand van het H. Hart van Jesus : godvruchtige oefeningen op iederen dag der maand juni

<https://hdl.handle.net/1874/236346>

GOUDKORRELS. | 3.

DE KLEINE MAAND

VAN HET

I. HART VAN JESUS.

Godvruchtige Oefeningen

op iederen dag

DER MAAND JUNI

door een R. K. Priester.

Derde druk.

52

a

Breda,

De Prius-Cardinaal, D, 64.

EDUARD VAN WEES,

UITGEVER.

GOUDKORRELS.

1	Kleine Maand van den H. Joseph...	0,10
2	" " van Maria	0,10
3	" " van het H Hart.....	0,10
4	Leve Maria.....	0,10
5	De burger Zouaven.....	0,05
6	Geestelijke Leiddraad.....	0,05
7	Herinnering aan het Christ. Huisgezin.	0,05
8	Het Vagevuur en de Hemel op den Kruisweg overwogen.....	0,10
9	Aan den voet des Altaars.....	0,10
10	Oefening van Godsvr. tot den H Jozef.	0,05
11	De H. Jozef en het Kind, dat zich tot de Eerste H. Communie voorbereidt ..	0,15
12	De Vriendenstem.....	0,05
13	Kruisweg voor en na de H. Communie	0,10
14	De Godsvr tot den Engelbewaarder.	0,10
15	Vergeef ons onze schulden.....	0,10
16	Jesus in het Tabernakel	0,15
17	Bloempjes ter eere van Maria vergaard.	0,05
18	Laten wij tot het Tabernakel gaan.	0,05
19	Een week in het H. Hart van Jesus...	0,05
20	Korte bemerkingen op eenige grond- waarheden van het H. Evangelie	0,05
21	Komt allen tot mij! het H Hart van Je- sus w ons onderrichten en troosten	0,05
22	Maria is uwe Moeder.....	0,05
23	Aan de voeten van I	0,05
24	Hebt de waarheid lie.....	0,05
25	Vlucht de Ledigheid.....	0,05
26	Het Kruisteeken	0,10
27	De Bruid van Jesus.....	0,10
28	Kleine maand November, Allerzielen.	0,10
29	" " December	0,10

DE KLEINE MAAND *Vak 89*
= VAN HET *52 a*

H. HART VAN JESUS.

Godvruchtige Oefeningen

op iederen dag

DER MAAND JUNI

door een R. K. Priester.

Derde druk.

REDA,
De Prins-Cardinaal, D, 64,
EDUARD VAN WEES,
Boekhandelaar-Uitgever.

1875.

AKTE VAN TOEWIJDING

aan het

H. Hart van Jesus,

*goedgekeurd bij decreet van de heilige Congregatie
der Ritussen van 22 April 1875.*

O Jesus, mijn Verlosser en mijn God! niettegenstaande de groote liefde, welke Gij den menschen toedraagt, voor wier verlossing Gij al uw kostbaar Bloed vergoten hebt, hoe weinig beantwoorden zij aan deze liefde, en zelfs hoe zeer beledigen en verguizen zij U, vooral door de godslastering en door de ontheiliging der feestdagen! Ach! kon ik uw goddelijk Hart eenige voldoening schenken, kon ik zooveel ondankbaarheid en miskenning herstellen,

welke Gij van den kant des grootsten deels der menschen hebt te verduren! Ik wilde U kunnen toonen, hoezeer ik verlang te beminnen en te eeren dat aanbiddelijk Hart, zoo vol van teederheid, ten aanschouwe van de geheele wereld, en alzoo uwe glorie vermeerderen. Ik wilde te kunnen verkrijgen de bekeering der zondaren, de onverschilligheid afwerpen van zoovele anderen, die, ofschoon zij 't geluk hebben tot uwe Kerk te behooren, de belangen uwer glorie en der Kerk zelve, uwe Bruid, niet ter harte nemen.

Ik wilde nog kunnen verkrijgen, dat die katholieken, welke niet ophouden zich als zoodanig te toonen door vele uiterlijke liefdewerken, maar die, al te zeer aan hunne meeningen gehecht, weigeren zich te onderwerpen aan de uitspraken der Heilige Stoel en gevoelens koesteren, die in tegenspraak zijn met haar leeraamt, tot zich zelve komen, door zich te overtuigen, dat hij, die de Kerk niet hoort, God niet hoort, die met Haar is. Om deze zoo heilige doeleinden te verkrijgen, en om daarenboven te verkrijgen de zegepraal en den duurzamen vrede dezer Kerk, uwe onbevleete Bruid, het welzijn en den voorspoed van uwen Stedehouder op aarde, om te verkrijgen, dat Hij zijne heilige meeningen vervuld zie, en ook opdat de gansche geestelijkheid zich meer en meer heilige en U aangenamer worde, en voor zoovele andere doeleinden, welke Gij weet, o mijn Jesus! dat met uw goddelijken Wil overeenkomen en die op eenige wijze tot de bekeering der zondaren en tot de heiliging der rechtvaardigen kunnen strekken, opdat wij eens de eeuwige zaligheid onzer zielen

bekomen, en eindelijk omdat ik weet, o mijn Jesus! aldus iets aangenaams te doen voor uw allerzoetst Hart; aan uwe voeten neêrgeknield, in tegenwoordigheid der allerheiligste Maagd Maria en van 't geheele Hemelsche Hof, erken ik plechtig dat ik, om alle redenen der rechtvaardigheid en der dankbaarheid, geheel en alleen U toebehoor, o Jesus Christus, mijn Verlosser, eenige bron van alle goed voor mijn geest en mijn lichaam! en mij vereenigende met de meening des Opperpriesters, wijd ik mij zelve en alles wat mij toebehoort aan dit allerheiligste Hart, dat ik alleen wensch te beminnen en te dienen uit geheel mijne ziel, uit geheel mijn hart, uit al mijne krachten, door beter uw wil te doen en al mijne verlangens met de uwe te vereenigen.

Als openlijk blijk mijner toewijding, verklaar ik plechtig aan U zelve, o mijn God! dat ik in de toekomst, ter eere van ditzelfde heilig Hart, naar de regels der heilige Kerk, de feestdagen van verplichting wil onderhouden en ze doen onderhouden door al de personen, over wie ik gezag en invloed zal hebben.

Al deze heilige voornemens en besluiten uit uw heerlijk Hart puttende, zooals uwe genade mij ze ingeeft, heb ik 't vertrouwen van het te kunnen geven eene schadeloosstelling voor zooveel beledigingen, welke het van de ondankbare menschenkinderen ontvangt, en voor mijne ziel en voor de zielen van al mijne nabestaanden, mijne en hunne zaligheid te verwerven in dit- en in het andere leven. Amen.

H.

De teedere liefde van het H. Hart van Jesus.

Eerste dag.

Laat ons bidden, opdat in deze maand door niemand onzer familie eene doodzonde bedreven worde.

Jesus met de kleine kinderen.

Jesus zit daar omgeven van zijne leerlingen... onder de menigte heeft zijn vaderoog eenige kleinen opgemerkt, die zich vreesachtig aan hunne moeders klemmen en Hij strekt zijne handen naar hen uit. Die kleinen verstaan dien harteroop en zij loopen naar Jesus die hen omhelst, hen zegent, hen bij zich houdt en hun van den Hemel spreekt. De apostelen zijn bang, dat die kinderen hunnen meester zullen vermoeien en willen ze verwijderen.... „Nee, zegt Jesus, laat de kleinen tot Mij komen.” Treffend tooneel!

Jesus, ik ben ook een kind; ook ik kom tot U geloopt, heb mij lief, zegen mij, spreek mij van den hemel. Als ik altijd onschuldig, eenvoudig, zachtaardig blijf, dan zult Gij mij altijd lief hebben, niet waar?... Och verjaag dan van mij alle gedachten, verlangens en genegenheden, welken uit mijn hart zouden wegnemen wat aangenaam is aan Jesus.

Ik wil mij met veel godsvrucht voorbereiden tot de H. Communie.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van aanbidding.*

EERSTE PUNT. God alleen komt de
akte van toewijding toe.

TWEEDE PUNT. Jesus alléén kan God
den Vader aanbidden, gelijk Hij het
verdient.

DERDE PUNT. Doch Jesus is zelf
God, en derhalve zijn wij Hem aan-
bidding schuldig in 't allerheiligste
Sacrament.

Tweede dag.

Laat ons bidden voor de zielen, die in staat van doodzonde zich bevinden en aan geen biechten denken.

Jesus en Lazarus.

Jesus staat bij het graf zijns vriends en weent. — O Jesus, gij bemint ze dus zeer uwe vrienden! Hoezeer treffen mij uwe tranen, hoe toonen zij mij de teederheid uws harten! Zij wekken in mij eene even pijnlijke als roerende herinnering op, namelijk, van de dagen, waarop mijne ziel dood was voor de gratie en Gij tot haar kwaamt en weendet over haar lot... Mijn Engelbewaarder, van uwe tranen getuige, zeide, het woord der Joden herhalende: Hoe bemint Jesus dat kind! Heb dank voor uw goedheid, o God

Lazarus verbond zich aan U..... ook ik wil al de vermogens mijner ziel, ja heel mijn wezen tot uwen dienst besteden, en om nog heden te beginnen:

Wil ik trouw zijn in de vervulling van al mijne plichten om zodoende aan God te behagen.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van voortdurende
verzoening.*

EERSTE PUNT. Het Hart van Jesus draagt zich daar aan zijn hemelschen Vader op als een zijner Godheid waardig Zoenoffer voor de ontelbare zonden der wereld.

TWEEDE PUNT. Dit leven van Jesus is inderdaad en in waarheid een voortdurend offer.

DERDE PUNT. Het is onze plicht, dit goddelijk Hart eene voldoening te geven voor de belediging, die men het juist daar aandoet, waar het zich voor ons opoffert.

Derde dag.

Laat ons bidden voor diegenen, aan wie God heden eene zware beproeving zal laten overkomen.

*Jesus en de weduwe van Naïm,
haren zoon beweene.*

Op uwen leeftijd verbeeldt gij u, dat ge nooit zware beproevingen zult ondervinden. Helaas, ook u zullen die smarten overkomen die het hart folteren, door aan hetzelfde het dierbaarste te ontnemen. Denkt in die oogenblikken dat Jesus leeft, die al uwe smarten ziet en u zal troosten als gij tot Hem komt. Vooral in de H. Communie zegt Jesus ons toe: „Weent niet.... Ik zal u brengen bij hen die gij lief hebt; komt verlaat mij niet meer.” Geef mij Heer de begeerte naar de H. Communie. Daar is de ware troost.... daar vindt men den waren vrede.... daar, ik weet het, wordt men nooit bedrogen... daar hoor ik zoo graag die teedere woorden:

„Weent niet.”

Ik zal met vurigheid Jesus bezoeken in Zijn H. Sacrament.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven des gebeds.*

EERSTE PUNT. Jesus weet, dat wij zonder de genade niets ter onzer zaligheid vermogen.

TWEEDE PUNT. Ter liefde voor onze zaligheid laat Hij zich dag en nacht in het Tabernakel opsluiten.

DERDE PUNT. Hij is onze Hoogepriester in eeuwigheid, om voor ons een Voorspreker te zijn. (Hebr. 7.)

Vierde dag.

Laat ons bidden in vereeniging met allen die heden eene H. Communie gedaan hebben.

Jesus en de Samaritaansche vrouw.

Heer, ik zie U, vermoeid zitten aan den rand van den put van Jacob, allen, die voorbijgaan wachtende en tot hen zeggende: „Geefst mij te drinken, ik heb dorst naar uw hart, geeft het Mij.” Ik heb dorst naar uwe onschuld, bewaart die voor mij.” Hoe menigmaal, Jesus, heb ik U die aalmoes geweigerd om haar te geven aan de lichtzinnigheid, aan de driften, aan de ijdelheid!... En toch houdt Gij vol en blijft Gij dien vragen... O Jesus ja, thans wil ik U dien troost geven, dien Gij mij vraagt, en welke U als eene behoefte schijnt... wat wilt Gij dan heden van mij?... Trouw aan mijne plichten, liefde in mijne gebeden!... Hier ben ik, Heer!... vraag wat Gij wilt.

Ik wil met meer aandacht mijne kleine gebeden gedurende den dag verrichten.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van dankbaarheid.*

EERSTE PUNT. Alle gaven Gods geworden ons door Jesus H. Hart, en dit Hart alleen kent derzelve volle waarde.

TWEEDE PUNT. Gelijk het deze gaven uit liefde tot ons van den Vader smeekt, zoo dankt het ook den Vader onophoudelijk daarvoor, als zijnde het Hart van den voortreffelijksten Zoon.

DERDE PUNT. Danken wij alzoo dit H. Hart, en smeeken wij het den Vader voor ons te bedanken.

Vijfde dag.

Laat ons bidden voor de zwakke zielen,
die op het punt staan te vallen in het kwaad.

*Jesus en de bedroefde vader, die Hem
bidt om zijn kind te genezen.*

Het Hart van Jesus kan aan geen tranen
weerstaan, vooral niet als die voor anderen
gestort worden... „Ga, zegt Hij, tot dezen
minnenden Vader, ga, uw zoon is genezen.”
Ach, wie onzer kent in zijne omgeving geene
zielen, wier staat veel erger gevaarlijk is,
dan die van dit kleine kind? Om ze te ge-
nezen ga tot Jesus; bid, ween en wacht.

O God, laat mij dra voor hen, die ik bemin
en die ik gaarne heilig zag, laat mij dra
voor hen dit woord hooren: „Troost u, zij
leven voor den hemel.

Ik wil mij heden versterken door geen
enkel woord te spreken.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van heiligheid.*

EERSTE PUNT. De heiligheid bestaat in de vervulling van Gods heiligen wil.

TWEEDE PUNT. De wil van God is niet anders, dan onze heiliging en hiernaar juist streeft Jesus in het Tabernakel.

DERDE PUNT. Wee ons! indien deze bron van heiligheid ons niet heiligt.

Zesde dag.

Laat ons bidden in vereeniging met de Religieusen, die gedurig het stilzwijgen bewaren.

Jesus en de lamme aan den vijver.

38 jaren lang ligt daar die ongelukkige, zijne genezing afwachtede zonder te denken om die te vragen aan Hem, die alleen hem deze kan geven, aan den goeden God... Jesus gaat voorbij... de zieke denkt evenmin aan Jesus, maar deze goede meester zegt tot hem: wilt gij genezen worden?... Ik heb niemand om mij te helpen, is het antwoord. Ach, gij kent dus Jesus niet, arme ongelukkige! vraag Hem om genezing... Hij vraagt het niet eens en toch geneest hem Jesus... O Jesus, wat zijt Gij goed, zelfs zonder dat men het U vraagt schenkt Gij uwe weldaden, en zoudt Gij dan mij verlaten, als ik U om hulp roep. Neen, neen, dat is onmogelijk!

Ik zal vandaag een liefdewerk doen, om aan God te behagen.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van ootmoed.*

EERSTE PUNT. De deugd van ootmoedigheid bestaat voornamelijk in de verberging der voortreffelijkheden; Jesus God in broods-gedaante.

TWEEDE PUNT. De ootmoedigheid toont zich in het verdragen der beledigingen; Jesus — wordt veracht, — bemint en zwijgt.

DERDE PUNT. Eindelijk toont zich de ootmoed in de volslagene ont-hechting van zich zelven. God ter eer wordt Jesus — zelf God — onze spijze.

Zevende dag.

Laat ons bidden, opdat wij ons voordeel doen met de onderrichtingen ons gegeven.

Jesus en de melaatsche.

Hoort dien harteroep, dien kreet vol betrouwen en vol liefde; „Heer, indien Gij wilt, Gij kunt mij genezen,” en tegelijkertijd, zegt het Evangelie, wierp de melaatsche zich op de knieën en smeekte met saamgevouwen handen. Jesus houdt stil, strekt zijne hand uit en raakt de wonden van den zieke aan. „Ik wil het zegt hij, wordt genezen...” O, waarom word ik niet genezen van mijne hoovaardigheid, van mijne zinnelijkheid, van mijne nalatigheid, ik, die U zoo dikwijls mag aanraken in de H. Communie? Zou het betrouwen mij ontbreken? Mijn Jesus, ik geloof, ik betrouw. O, genees mij!

Ik zal vandaag in de Kerk mijn gebed storten, alsof ik daar werkelijk Jesus zag.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van gehoorzaamheid.*

EERSTE PUNT. Gehoorzaamheid als deugd, is onderwerping van onzen eigen wil aan dien van een ander, dewijl men den wil des anderen als den wil van God aanziet.

TWEEDE PUNT. Jesus leeft in het Tabernakel in de diepste onderwerping aan den wil zijns hemelschen Vaders, — en ik zou hem willen wederstaan?

DERDE PUNT. Jesus gehoorzaamt in het Tabernakel zelfs aan den onwaardigsten priester, — en ik zou mijne rechtmatige overheden willen tegenspreken.

Achtste dag.

Laat ons bidden, opdat de goede God ons de gratie geve om de bekoringen te overwinnen.

Jesus en de bedrukten.

Welk een indruk moesten deze woorden van Jesus niet op de harten maken: Komt tot Mij, allen die belast en beladen zijt, ik zal u verkwikken. Nog niemand had ooit zoo gesproken; nog niemand was zoo welwillend geweest als Jesus. Men ziet het dan ook, de armen, de zieken, de verlatenen omgeven Hem, wie trok zich hen vroeger aan? Wie verjoeg ze niet uit zijn gezelschap? O Jesus geef mij een goed hart, leer mij diegenen beminnen, die niemand lief heeft, hen te zoeken, die ieder verstoot. Leer mij velen te troosten in mijn leven.

Ik zal trachten vandaag nog iemand van dienst te zijn.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van voortdurende
verzaking.*

EERSTE PUNT. Wat zijn alle kerken en tempels bij Gods glorie in den Hemel.

TWEEDE PUNT. Wat zijn onze weinige lauwe gebeden bij de koren der Engelen en der Heiligen.

DERDE PUNT. Dit alles zou het Hart van Jesus met vreugde weg-schenken, indien het daardoor onze liefde zou verwerven; doch waar is ons hart?

Negende dag.

Laat ons bidden voor hen, die ons de meeste liefde toedragen.

Jesus verdedigt Maria Magdalena.

Ja, zij was schuldig geweest Magdaleena, maar zij had berouw en weende aan de voeten van Jesus. Meer is er niet noodig om het hart van den goeden Meester te raken. Hij vergeeft niet slechts, maar hoor, hoe Hij hare verdediging op zich neemt, tegen hen die in hun binnenste zeiden; "Zij is een zoldares." Zij bemint meer dan gij, antwoordde Jesus. Ik kwam bij u, gij hebt mij geen water gegeven voor mijne voeten en zij heeft ze met hare tranen besproeid; gij hebt mij geen kus van vrede gegeven en Zij heeft niet opgehouden mijne voeten te kussen..... Daarom zeg ik tot haar: Ga in vrede, alles is u vergeven. Les van medelijden, welke ik niet mag vergeten, o God. Misschien zijn zij, die ik in mijn binnenste weinig tel en zelfs beschuldig, meer bemind bij God, omdat zij Hem meer beminnen.

Ik zal waken op mijne oordeelvellingen om van niemand kwaad te denken, en als ik nog ooit vermetel oordeel, zal ik mij aan den maaltijd versterven.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van ijver voor Gods eer.*

EERSTE PUNT. God te verheerlijken is het eenige en laatste doel der zichtbare schepping.

TWEEDE PUNT. De redelooze schepselen bereiken met noodzakelijkheid hun doel; hoevele met verstand begaafde schepselen echter misbruiken hunne vrijheid en verzetten zich misdadig tegen Gods plannen!

DERDE PUNT. Allen wenschte Jesus tot zijn Vader te brengen, en hoe wordt Hij gedrongen hen te redden; daarom leeft Hij in het Tabernakel, maar hoe weinige menschen bekommeren zich, om Hem en om Gods eer!

Tiende dag.

Bidden wij voor hen, die het meest het gebed noodig hebben.

Jesus en het volk zonder brood in de woestijn.

Wel roerende woorden! Jesus ziet de menigte, welke in haren ijver, het noodzakelijke tot onderhand des levens vergeet en zegt: „Ik heb medelijden met de schare, reeds drie dagen volgen zij mij en zij hebben niets te eten... Ik wil ze niet zonder eten wegzen- den, nit vrees dat hunne krachten zouden bezwijken.. O goede Meester, Gij denkt dus aan alles, aan alles en ik zou mij ongerust maken!... Och, als ik U volg, als ik U dien, zonder zelf aan mijn stoffelijk leven te denken, kan ik nog verzekerd zijn, dat Gij er voor zoudt zorgen, al moest er ook een wonder geschieden. O mijn God, hoe goed begrijp ik thans dat andere woord; Zoek eerst het rijk Gods en al het overige zal u worden toegeworpen! De wereld begrijpt het niet. De wereld lacht er mede. Maar ik mijn God, ik geloof — ja ik geloof.

Ik zal een tientje van het rozenhoedje bidden, om aan de H Maagd, de deugd van overgeving aan de Goddelijke voorzienigheid te vragen.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van langmoedigheid.*

EERSTE PUNT. Langmoedigheid is God, d. w. z.: Hij heeft groot geduld met onze zwakheden, en Hij vertraagt de ure der vreeselijke wraakoefening aan onze boosheid, ten einde ons tijd ter bekeering te geven.

TWEEDE PUNT. Jesus, met beledigingen overladen en de dagelijksche getuige van alle zonden der wereld, houdt de straffende hand zijns Vaders terug.

DERDE PUNT. Uit het Tabernakel klinkt daarom Jesus' stem vol minzaamheid tot ons hart, om Gods langmoedigheid niet te misbruiken en geen spel met de eeuwigheid te wagen.

Elfde dag.

Bidden wij om een grooten afschrik van de zonde.

Jesus en de apostelen, die straf eischten voor de Samaritanen.

De inwoners van Samarië wilden Jesus niet ontvangen; zij verjoegen Hem uit hunne muren. De verontwaardigde apostelen zeiden: Heer, wilt Gij dat wij het vuur des hemels doen nederdalen op die ondankbare bewoners om ze te vernietigen? Doch Jesus antwoordde: de Zoon des menschen is niet gekomen om de zielen te verdelgen maar om ze zalig te maken. O Jesus, wat zijt gij goed en nu begrijp ik waarom de dood mij, na zoovele zonden, niet is komen verrassen. De duivel zocht mijn verderf, maar Gij, o Jesus, hebt hem weerhouden. O Jesus, geef dat ik U dankbaar zij.

Ik zal trachten vandaag te spreken over den goeden God.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is onze hoop en ons vertrouwen.*

EERSTE PUNT. Om onzentwege heeft het H. Hart van Jesus dáár zijn troon opgericht en alle rijkdommen des hemels vergaderd.

TWEEDE PUNT. Van dáár kunnen wij alzoo allen bijstand tot ons heil verwachten.

DERDE PUNT. De hoop op bijstand ter onzer zaligheid veronderstelt, dat wij een werkelijk verlangen naar onze zaligheid koesteren — en niets meer vluchten en schuwen, dan haar te verliezen.

Twaalfde dag.

Laat ons bidden voor al de leden van onze familie.

Jesus en de H. Joannes rustende op de borst van den Zaligmaker.

Welke beminnelijke vriendschap! 't Is bijna niet te begrijpen en toch, o mijn God, heb ook ik ditzelfde geluk van den H. Joannes, telkens als ik tot de H. Tafel nader!

O ware ik zuiver, gelijk hij Jesus beminde! welke zoete oogenblikken zonde ik aan de voeten van het altaar doorbrengen, Jesus bij mij en in mij bezittende. Ik begrijp dit woord van een kind: De hemel is eene aanhoudende eerste Communie. Ben ik niet in den hemel na de H. Communie? Het Evangelie zegt niet dat Joannes veel met Jesus sprak, maar het zegt, dat hij de eenige apostel was, die op Calvarie zich bevond. O Jesus ook mij zult gij dan vinden. — Niets zal mij van U scheiden.

Ik zal nog heden eene akte van eereboete doen aan Jesus in het H. Sacrament.

OVERWEGING.

*Het leven van Jesus in het Tabernakel
is een leven van loutere liefde.*

EERSTE PUNT. Liefde tot zijn hemelschen Vader, aan wien Hij zich opoffert.

TWEEDE PUNT. Liefde tot de menschen, voor wie Hij zich opoffert.

DERDE PUNT. Liefde, onbegrensde liefde jegens de zondaars, voor wie Hij afzonderlijk gaarne nog zwaarder offer op zich zou nemen, wanneer zij zich tot Hem bekeeren. En zulk een Hart verwaarloozen wij, laat ons koud en zonder deelneming.

Dertiende dag.

Laat ons bidden om veel godsvrucht te krijgen tot de H. Maagd.

Jesus en Petrus na zijne verloochening.

Arme apostel, welke knaging in zijne schuldige ziel, hoe bang is hij om Jesus weer te zien! Misschien vol schaamte en bevend, zocht hij Hem te zien, zonder zelfs opgemerkt te zijn... Maar zijn goede Meester zocht hem ook, en o Jesus, wat lag er opgesloten in uw blik! O, het was niet de "gramschap", ook niet uw "beklag", nog minder "het verwijt", gramschap, beklag of verwijt zouden uw' apostel den dood hebben aangedaan! Er lag niets dan liefde in Uw blik. Wat zijt Gij goed, o Jesus. Ach, hoe groot mijne fouten ook mogen zijn, ik zal U nooit ontvluchten.

Ik zal nog heden een akte van hoop uit het binnenste van mijn hart verwekken.

GEBED.

O mijn liefste Jesus, alle Engelen moeten U loven, alle menschen U danken en U prijzen, dat Gij ons in oneindige liefde uw kostbaar Hart met uwe Godheid, uwe Ziel en uw Lichaam in 't H. Sacrament des Altaars geschonken hebt. O ik wenschte, dat mijn hart een offeraltaar ware, waarop de wierook van loutere deugden onophoudelijk tot U omhoog steeg, wanneer Gij bij mij uw intrek neemt. Dat ik toch een hart bezate gelijk Gij, om aan uwe liefde te beantwoorden! O eeuwig vuur, dat nooit uitdooft, o onbegrijpelijke liefde, die het koudste hart ontvlamt, verteer met uwen gloed al hetgeen, wat U in mijn hart versaagt! Wanneer zal de dag komen, waarop ik, de H. Communie ontvangende zeggen kan: Kom, o mijn Jesus, kom zonder vrees in mijn hart, Gij vindt daar geen uwer vijanden meer!

O edelmoedigst Hart van Jesus, wanneer zult Gij mij geheel met U vereenigen? Wanneer zal ik kunnen zeggen: Gij zijt de God mijns harten, mijn erfdeel in eeuwigheid?

Veertiende dag,

Laat ons bidden voor de ongelukkige ver-
stokte zondaars.

Jesus en de goede moordenaar.

Geheel het sterfelijk leven van Jesus kan in één woord uitgedrukt worden: „Barmhartigheid.” Is dat ook niet zijn leven in het H. Sacrament? Nooit heeft Hij iemand verstootten. Ten allen tijde ging hij ongelukkigen en schuldigen te gemoet! Altijd sprak Hij voor ons, zelfs voor hen, die Hem verstootten. Zoodra Hij in eene ziel den kleinsten wil opmerkte om tot het goede weer te keeren, had Hij voor haar de grootste voorkomendheid, welke, zegt een heilige, ons bijna geneigd zouden maken om schuldig te zijn. De moordenaar aan het kruis erkent zijne schuld, en hij, die slechts eenige oogenblikken meer te leven heeft, hoort deze troostende woorden: Heden zult gij met Mij zijn in het Paradijs. O Jesus zeg ook deze woorden tot mij.

Ik zal met meer zorg biechten.

GEBED.

O mijn Heer en mijn God! Gij noodigt mij, om mijne hand op uw heilig Hart te leggen. Doch hoe kunt Gij dit willen, vermits het immers deze hand is, welke U zoovele wonden heeft toegebracht! O konde ik het liefdevolle Hart mijns Vaders, dien ik zelf verraden heb, kussen! Doch mijne lippen, zijn bevlekt met onbetamelijke en godslasterlijke gesprekken! Zoo wil ik dan in den geest dit heilig Hart binnengaan! Heilig water wat uit de zijde mijns Verlossers stroomt, wasch al de vlekken mijner ziel af! Kostbaar bloed, reinig mijn hart van al deszelfs zonden! Hart, brandend van liefde, verteer in mij alle ongeregelde en zondige neigingen! O allerheiligst Hart, wees mijne toevlucht, mijne hoop, mijn heil. In U wil ik van heden af aan leven, in U wil ik sterven, in U wil ik in eeuwigheid rusten.

II.

De verlangens van het Hart van Jesus.

Vijftiende dag.

*Het eerste verlangen van het Hart van
Jesus is, de glorie zijns Vaders.*

Wij beminnen onze ouders, wij zouden willen dat iedereen met ons zeide, dat er geen edeler, geen deugdzamer, geen grooter, geen beteren gevonden werden; eene beleediging onzen vader aangedaan, is ons ondragelijk. O, hoe vurig en vooral oprecht waren deze gevoelens in het Hart van Jesus. Hij wil niets dan de glorie zijns Vaders, de ijver voor Zijne eer verslindt Hem, Hij heeft honger en dorst om Hem te doen beminnen. O, laat ons Jesus helpen, laat ons spreken van den goeden God, laat ons werken voor den goeden God, laten wij van tijd tot tijd den kleinen kinderen een akte van liefde tot God verwekken.

Ik zal vandaag al mijne gebeden doen, opdat de goede God gekend en bemind worde.

GEBED.

v. O allerbarmhartigste Jesus, verhoor mijn gebed!

R. Wil mijne smeekstem niet versmaden.

De genade uws Harten bekeere mij.

De glans uws Harten beschijne mij.

De smart uws Harten doordringe mij.

De wond uws Harten geneze mij.

Het bloed uws Harten reinige mij.

De verdiensten uws Harten heiligen mij.

Het kruis uws Harten sterke mij.

De kroon uws Harten versiere mij.

De gloed uws Harten verwarme mij.

De liefde uws Harten ontvlamme mij.

De zoetheid uws Harten vertrooste mij.

De vreugde uws Harten verblijde mij.

Het bezit uws Harten verzadige mij.

In aller eeuwen eeuwigheid. Amen.

Zestiende dag.

Bidden wij opdat de H. Maagd meer en meer moge gezocht en bemind worden.

*Het tweede verlangen van Jesus' Hart is,
de eer der H. Maagd.*

O, hoe aangenaam is het aan Jesus, zijne Moeder geëerd en bemind te zien! Die Moeder, aan welke Hij zoo lang gehoorzaamd heeft; die Moeder, zoo dengdzaam, zoo heilig, zoo goed; die Moeder, welke Hij zooveel heeft zien lijden! Bemerkt dan ook hoevele oefeningen van godsvrucht ter harer eer Hij ingeeft: hoe Hij allen zegent, die haar aanroepen; hoe Hij vrede en vreugde schenkt aan hen, die haar beminnen. O Jesus, lieve Jesus, wij willen uwe Moeder beminnen, wij zullen ten allen tijde de teederste godsvrucht tot Maria hebben.

Ik zal vandaag nog, mij onder de hoede stellen van de H. Maagd.

GEBED.

Tot wien zou ik mij wenden, o allerzoetst Hart van Jesus, in al mijne nooden of die van N.N., tenzij tot U, Gij ware Vriend onzer zielen? Zegt Gij ons niet met overgroote liefde: »Komt tot Mij, gij die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u verkwikken!" O hoe menigwerf heb ik, in plaats van op U te vertrouwen, die uw leven voor mij gaf, op de lietde en vriendschap der menschen gebouwd, wier trouweloosheid en valsheid ik toch zoo dikwijls heb ondervonden! Doch, indien ik U ook in het verleden deze beleediging aandeed, zoo wil ik het in de toekomst niet meer doen. Ik beloof U, dat ik in al mijne twijfelingen, nooden en ellenden alleen tot U mijnen toevlucht wil nemen, om bij U licht, hulp en troost te bekomen.

Van nu af aan zult Gij de Vriend wezen, op wien ik steunen wil, en aan uwe vriendschap wil ik de voorkeur geven boven alle aardsche vriendschap, waaraan ik veel liever geheel vaarwel zeg, indien zij mij op eene of andere wijze gelegenheid tot zonde zoude worden.

Zeventiende dag.

Laat ons bidden voor de priesters, om hen te helpen in de redding der zielen.

Het derde verlangen van het Hart van Jesus is, de zaligheid der zielen.

Als het ons, gelijk den H. Joannes, eens geoorloofd was om het hoofd te leggen op de borst van Jesus en ware het ons gegeven de slagen van zijn Hart te begrijpen, wij zouden deze woorden vernemen: de zielen, de zielen! „Ik wil de zielen redden.”

Waren wij minder begaan met de uiterlijke zaken, wij zouden de smeekeende stem van van Jesus hooren: Help mij de zielen redden. Eene ziel, welke zich verdoemt, is een triomph voor den duivel; het is een ongelukkige, die heel de eeuwigheid door, Jesus zal verwerschen.

Redden wij de zielen: wij kunnen het door het goede voorbeeld, door onze woorden, vooral door ons gebed. Indien wij eene ziel redden dan redden wij de onze.

Ik zal de Mis hooren tot bekeering der zondaars.

GEBED.

Allerheiligst Hart van Jesus, vol van de teederste en vurigste liefde tot ons, hoe zou mijn hart U niet beminnen, wanneer het de veelvuldige bewijzen uwer liefde overweegt! Helaas het is waar, dat ik tot dusverre aan deze liefde slechts zeer weinig beantwoordde en de liefde, welke ik U verschuldigd was, snoodaardig aan ellendige schepselen wegschonk. O wreek U, zoete Jesus, wreek U aan dit gevoelloos en ondankbaar hart. Oefen uwe wraak zoo uit, dat Gij het met een straal dier liefde doorboort, welke uw Hart verteert. O, dat uwe heilige liefde elke andere liefde, welke niet volgens uw Hart is, in mijn hart uitdelge, opdat ik alzoo het geluk moge hebben, U te behagen, en minder onwaardig zij de genade..... te verwerven.

Achttiende dag.

Laat ons bidden voor de Zielen in het vagevuur, welke de H. Maagd het meeste bemint.

Het vierde verlangen van Jesus' Hart is, de verlossing der zielen uit het vagevuur.

Dierbaar zijn ze aan Jesus, bemind door Hem zijn ze, die zielen! Hij ziet ze lijden, doch, uit rechtvaardigheid, kan Hij ze niet verlossen. Deze zielen roepen Hem te hulp, verlangen naar Hem, zeggen Hem gedurig: Heer, wanneer zullen wij U zien? En zij weenen minder over hare pijnen, dan over de scheiding van Jesus. Mij dunkt, zegt een heilige, ik zie Jesus de handen tot mij nistrekken en zeggen: Die arme zielen lijden wellicht, wijl ik met verstrooidheid bad, misschien wijl ik verstervingen vermijdde en aalmoezen vergat te geven. Betaal mij voor haar. Ja, Jesus, ik wil nog heden beginnen.

Ik zal van tijd tot tijd eene aalmoes geven ter verlossing voor de zielen in het vagevuur.

GEBED.

Mijne zonden, mijne menigvuldige ondankbaarheden jegens uwe oneindige goedheid, o goddelijke Verlosser, zouden mij allen moed benemen, om tot U te naderen. Doch uw Hart, o Heer, noodigt mij uit en boezemt mij opnieuw vertrouwen in. Ik weet, dat Gij uit liefde tot mij, mijn Verlosser werdt; dat Gij daarom van den hemel neërdaaldet, ons vleesch aannaamt, uw kostbaar bloed vergoot en uw leven aan 't kruis ten offer bracht. Wanneer ik dus op alles zie, wat Gij voor mijn heil gedaan hebt, zoo kan ik onmogelijk gelooven, dat uw Hart mij verstooten wil. Daarom neem ik mijn' toevlucht tot dit Hart, omhels het met vertrouwen en smeek U vurig bij al uwe verdiensten, om voor mij bij uw' hemelschen Vader vergiffenis mijner zonden en de genade ter algeheele verbetering te verkrijgen. Vervolgens smeek ik U ook om genade... welke mij zoo zeer aan 't harte ligt, en, die ik als vrucht dezer maand, U ter eere gevierd, hoop te bekomen.

Negentiende dag.

Laat ons bidden voor Z. H. den Paus.

*Het vijfde verlangen van het Hart van Jesus
is de triomf der H. Kerk.*

De Kerk zal niet vergaan; laat de poorten der hel, helsche legerscharen tegen haar in het veld brengen, laat de slechte pers nog zooveel laster tegen haar verspreiden; de Kerk zal blijven tot aan het einde der eeuwen. Dit is een artikel des geloofs; de vrees is hier reeds misdadig. Maar al kan de Kerk niet vergaan, zij kan lijden en zij lijdt... Zij lijdt in haar hoofd, den Paus, wiens gezag wordt miskend; Zij lijdt in hare ledematen.... de geloovigen worden vervolgd.... in hare gebeden, zij worden veracht. O hoe gaarne ziet u Jesus van tijd tot tijd neerknielen voor het H. Sacrament, om Hem te smeecken den vrede voor de Kerk weer te geven... hoe gaarne ziet Hij u daarvoor eenige lichte versterkingen doen.

GEBED.

O, allerzoetst Hart van mijn' Jesus, zoude ik na al hetgeen Gij voor mij gedaan en geleden hebt, nog aan uwe liefde tot mij, kunnen twijfelen? Neen, waarlijk, er is geene moeder, al moge zij nog zoo vervuld zijn van de teederste liefde, die haar kind bemint, gelijk Gij mijne ziel lief hebt! Derhalve behoef ik ook niet te vreezen, dat Gij mij iets zult weigeren wat ik billijkerwijs van U verzoek. Intusschen o Jesus, weet Gij wel, dat ik vrees. Ja, ik vrees, maar ik vrees dewijl ik misschien niet dat vertrouwen heb, 't welk U zoo zeer vereert en de genaden U uit de handen rooft. Ik vrees dat ik mij niet geheel en in alles aan uwen heiligen wil overgeef! O, aanbiddenswaardig Hart, schenk mij dit volkomen vertrouwen, geef dat ik mij met liefdevol vertrouwen aan uw welbehagen toewijd met de zekere overtuiging, dat Gij, die mij zoo teeder bemint, alles tot mijn tijdelijk en eeuwig welzijn zult keeren. Amen.

III.

De Doornen in het Hart van Jesus.

Twintigste dag.

Laat ons bidden voor de zielen, die de gratie weerstand bieden.

*De eerste doorn in het Hart van Jesus
zijn die zielen, die vrijwillig in staat
van doodzonde blijven.*

Eene schuldellooze ziel is een verblijf voor God; door de h. Communie wordt zij de bijzondere woonplaats van J. Chr.; J. Chr. is bij haar... daar vindt Hij zijn vermaak en begeert Hij te blijven... Eene doodzonde te doen, vrijwillig in deze te blijven, is den duivel in zijne ziel toelaten, hem als heer en meester aanstellen in de plaats van Jesus, die dan schandelijk verjaagd wordt. Arme Jesus en Hij blijft aan de deur dier schuldige ziel, Hij klopt, Hij vraagt om binnen gelaten te worden en Hij moet deze afschuwelijke woorden der Joden hooren: Neen, neen, U wil ik niet, maar de zondé. O mijn kind; als ge vreest in staat van doodzonde te zijn, ga dan gauw te biechten.

Een gebed voor de zondaars.

GEBED.

Bron van barmhartigheid, welk onophoudelijk vloeit en nimmer uitdroogt, bij U zoek ik neêrgebogen van ellende, verlichting. Fontein van levend water, bij U wil ik mijn' dorst stillen. Zon van heerlijkheid, tot U kom ik, opdat Gij de duisternissen in en rondom mij verdrijven en mij in uwe liefderijke klaarheid zoudt doen verblijden. Vuuroven van liefde, die met uw' gloed hemel en aarde ontvlamt, bestendig smee ik tot U; wil het ijs, hetwelk mijn hart omringt, doen smelten, en met uwe goddelijke warmte doordringen. Goddelijk Zoenoffer, aan welks voeten alle zondaars vergiffenis verkrijgen, ik smee U om vergiffenis mijner zonden, en om de genade der volharding ten einde toe. Zee van alle goedheid, bij U ontspringen voortdurend beken en stroomen van genade en ontferming ter verkwikking der geheele wereld; ik kom tot U, ten einde Gij ook aan mijn hart van uwe volheid zoo veel gelieve mede te deelen, als mijn hart maar vermag te bevatten.

Een en twintigste dag.

Laat ons bidden voor de zielen, welke God tot het religieuse leven roept.

De tweede doorn in het Hart van Jesus zijn de onverschillige zielen.

Er zijn zielen die van Jesus' liefde hooren spreken, doch daarin slechts eene vrome overdrijving zien — die er weinig om geven zouden te doen of niet te doen, als zij maar vermaak of voordeel hebben — die lachen met de bezorgdheid, waarmede brave zielen dagelijksche fouten trachten te vermijden en die bidden, omdat zoo het gebruik is, maar dien tijd als bijna nutteloos besteed beschouwen. O wat moet Jesus lijden door deze onverschilligheid! O God, laat toch niet toe dat ik ook zoo ver kome! Ik ben wel wat lichtzinnig en vergeetachtig. — maar toch hoop ik nooit onverschillig te zijn omtrent al wat uwe glorie betreft.

Ik zal heden met de meeste godsvrucht mijn bezoek doen bij het allerheiligste Sacrament en ik zal bidden voor de ongelukkigen die J. Chr. weerstand bieden.

GEBED.

O bron der liefde, des lights, der genade en der heiligheid! Ik bid u vurig, stort in mijn hart uwe liefde, uw licht, uwe genade en uwe heiligheid. Maak het vredelievend, ootmoedig, eenvoudig, geduldig, gehoorzaam, ijverig, los van al het zinnelijke, gelijk Gij dit alles zijt. Vermurw deszelfs versteendheid, breek deszelfs hardnekkigheid, regel deszelfs bewegingen en driften, maak het deelachtig aan uwe zuiverheid en oprechtheid, doordring het van uwen ijver, geef dat het vastbesloten zij, kortom: druk het al uw gevoelens in, en gedoog niet, dat het in eenig opzicht anders gevoele en denke dan Gij. Uwe zaak is het immers, o Koning der harten, mijn hart te leiden, te regelen en te besturen.

Twee en twintigste dag.

Laat ons bidden voor de bloedverwanten,
die hunne godsdienstplichten verzuimen.

*De derde doorn van het Hart van Jesus
zijn de trage en lauwe zielen.*

Deze zijn wel niet onverschillig, maar misschien dreigen zij het te worden... De liefde tot J. Chr. verveelt haar, drukt haar, nogthans hebben zij er de zoetheid van ondervonden... O gij, die tengevolge eener verborgene drift, eene eigenliefde of ongedwongen hoovaardigheid u van Jesus verwijdert, hoort deze klachten: ware het nog maar een vijand die mij aldus behandelde, Ik zou het verdragen; maar een kind, dat Ik bemin, dat Ik tot mijne tafel heb toegelaten!" Komt weder tot Jesus. Morgen is het misschien te laat. Ach, als Hij u eens niet meer wilde!

Ik zal mijn rozenhoedje bidden om aan Maria den ijver van vroeger te vragen.

GEBED.

*Wat de H. Gertrudis gewoon was
dagelijks te verrichten ter eere
van Jesus' H. Hart.*

Ik groet U, o allerheiligst Hart van Jesus, Hart van mijn Verlosser, levende en onuitputtelijke bron der vreugde en des eeuwigen levens, oneindige schatkamer der Godheid, brandend fornuis der goddelijke liefde! Gij zijt mijn toevlucht, mijne rustplaats, mijn al! Hart vol van liefde, ontvlam mijn hart van den heiligen gloed, die U vereert! Giet al die genaden in mijn hart, welk in U, als in hare bron ontspringen! Laat mijne ziel bestendig met de uwe vereenigd, en mijn wil in alles aan den uwen gelijkvormig zijn. Dit ééne slechts verlang ik: dat uw heilige wil het eenige richtsnoer en het eenige doel van al mijne gedachten, van al mijne wenschen, van al mijne handelingen zij! En dit hoop ik vastelijk van U.

Drie en twintigste dag.

Bidden wij opdat de godsvrucht tot het Hart van Jesus zich verspreide.

*De vierde doorn in Jesus' hart zijn de zielen
welke de Sacramenten ontheiligen.*

Men noemt deze zielen „heiligschennend” maar weet ge wat de heiligschenners doen? Zij vereenigen zich met den duivel om hem te helpen in het schrikkelijkste misdrijf: de ontheiliging van het Lichaam en Bloed van Jesus Christus. — Zij maken van hunne ziel een put vol schandelijke misdrijven en daarin werpen zij, met volle kennis, het Lichaam van Jesus Christus; zij verwachten dank van den duivel, die blijde is over deze misdaad, welke hij alleen niet kon bedrijven. O God, mijn God, ik vraag U vergiffenis.

Ik zal heden eene akte van eereboete aan het H. Hart van Jesus doen.

GEBED.

Liefdevol Hart van mijn Jesus, mogten alle engelen en menschen U loven, U danken en U prijzen voor de liefde waarmede Gij ons in weerwil onzer onwaardigheid, geschapen hebt en dagelijks onderhoudt; voor die liefde waarmêe Gij ons met uw kostbaar bloed hebt vrijgekocht, met uw goddeelijk vleesch en bloed in 't heilig Sacrament voedt, en tevens bestendig onder ons verblijft; voor de liefde waarmee Gij ons zoovele genaden hebt geschonken, en nog immer bereid zijt te schenken: voor die liefde eindelijk, waarmee Gij ons, in weerwil onzer ondankbaarheid, langmoedig verdraagt. Ja, mijn Verlosser, voor al die liefde dank ik U, en draag U de goddelijke gevoelens uws Harten, alsmede de heerlijkheid op, waarin gij U door alle eeuwen der eeuwen verheugt.

Vier en twintigste dag.

Bidden wij voor al onze bloedverwanten en vrienden, opdat God hen beloone voor hunne genegenheid ten onzen opzichte.

De vijfde doorn in Jesus' Hart zijn de verleidens der kinderen.

Ziehier nog eene andere soort van heiligschennis niet minder smartelijk aan Jesus' hart, misschien nog smartelijker dan de ontheiliging van zijn Lichaam. — Dierbare zielen der kinderen, welke Jesus zoo lief heeft, onschuldige en zuivere zielen, is het mogelijk dat er zulke bedorven schepselen zijn, die u het kwaad leeren, die u het kwaad doen bedrijven? Ach hoe roept dat om wraak ten hemel! Zeker, van elke zonde kan men vergiffenis bekomen, maar het kwaad geleerd te hebben aan eene onschuldige ziel, en vooral als dit kind gestorven is, gestorven in de zonde, hoeveel boetvaardigheid, hoeveel boete, hoeveel verstervingen zullen er niet noodig zijn om dat kwaad uit te wisschen.

Ik zal vandaag vurig bidden voor de onschuldige zielen.

GEBED.

Hart van mijn Jesus, hetwelk dagelijks voor al uwe liefde, van ons zoo-veel ondankbaarheid ondervinden en dulden moet, ik verfoei en verwerp hier in uwe tegenwoordigheid alle ondankbaarheid der menschen, doch geheel bijzonder, die, waaraan ik mij zelf schuldig heb gemaakt. Vol schrik wend ik mijne oogen af van al die oneerbiedigheden en beleedigingen, welke U door de menschen en door mij werden aangedaan. Ik verfoei die duizende hindernissen, welke rampzalige schepselen, uwer genade in den weg stelden, waardoor wij uwe hand tevens sloten, en de genaden, welke Gij uitdeelen wildet, ons zelven onttrokken. Ach ontferm U onzer! Bevrijd ons van onze ondankbaarheid, en trek onze harten tot U.

Vijf en twintigste dag.

Laat ons bidden, opdat het Hart van Jesus ons het verlangen geve naar de veelvuldige Communie.

*De zesde doorn in Jesus' Hart, zijn de zielen
welke zich verwijderd houden van
de H. Communie.*

Zich moedwillig verwijderd houden van de H. Tafel, als wij kunnen naderen, is zooveel als tot Jesus zeggen: „Ik houd niet van U.” Niet te trachten dikwijls te communiceeren, ten minste alle acht dagen, als men kan, wil zeggen; „Ik geef niet om U.” Ach ja, 't is omdat men weinig om Jesus geeft dat men niet alle acht dagen communiceert; het hoort wel niet aan U, uwe communieën te bepalen, maar het is uw plicht u er toe voor te bereiden; kennis uwer ijdelheid, uwer te groote genegenheden, uwer kwaadsprekendheid, uwer tijdverspillingen.... en ge zult zien hoe sterk uwe begeerte wordt naar de H. Communie en hoe gij verlof zult krijgen om meermalen te communiceeren.

Ik zal van heden af mij tot de H. Communie van Zondag aanstaande voorbereiden.

GEBED.

Eeuwige Vader, ik offer U de verdiensten van het dierbaar Hart van Jesus, uwen welbeminden Zoon, mijn goddelijken Verlosser, voor de verheffing en de uitbreiding van mijne welbeminde Moeder, de heilige Kerk, voor het behoud en den voorspoed van haar zichtbaar opperhoofd, den Paus van Rome, voor alle Bisschoppen en Priesters en voor al hare dienaren.

Eere zij den Vader, enz.

Geloofd, gedankt en aangebeden zij nu en ten allen tijde het goddelijk Hart van onzen Heer J. C.!

IV.

De vertroosteres van het Hart van Jesus

Zes en twintigste dag.

Laat ons bidden voor hem, aan wien God de zorg voor onze ziel heeft toevertrouwd.

Onder de vertroosters van Jesus' hart komen op de eerste plaats de ijverige priesters en de religieusen.

Zij vormen het zichtbare leger van Jesus, zij zijn zijne Engelen op aarde. Hun doel is Gods glorie — de eer van Maria — het heil der zielen — de triomf der Kerk — in een woord al de belangen van Jesus Christus. Elken morgen, bij het gebed, ontvangen zij het wachtwoord van hun meester; elken avond geven zij rekenschap van hun dag.

O, vraagt aan Jesus dat dit leger grooter en grooter worde; biedt ook soms u zelve aan, om ook opgenomen te worden in den dienst van zulk een goeden meester. — O wistet gij hoe goed men er is — hoe gelukkig men er leeft, hoe vol betrouwen men er sterft!

GEBED.

Eeuwige Vader, ik offer U de verdiensten van het dierbaar Hart van Jesus, uw' welbeminden Zoon, mijn' goddelijken Verlosser, voor den vrede en de eendracht der christen vorsten voor de vernedering der vijanden van ons heilig geloof en voor het christen volk.

Eere zij den Vader, enz.

Geloofd, gedankt en aangebeden zij nu en ten allen tijde het goddelijk Hart van onzen Heer J. C.!

Bidt heden voor de priesters en religiëusen:
leest in een boek hetgeen den roep betreft,

Zeven en twintigste dag.

Bidden wij voor de zielen, die zich verlaten bevinden.

*De tweede vertroosteres van Jesus' hart, zijn
de zielen die met geduld lijden.*

O welk een troost geeft aan het hart van Jesus eene ziel, die geduldig is in het lijden naar ziel en lichaam! „zij lijdt” maar zij weet het, haar lijden komt van God... en zij onderwerpt zich met liefde, zij is gelaten en is vol betrouwen.

„Zij lijdt” en zij begrijpt nu beter de smarten van Jesus — en zij offert de hare daarvoor op en zij troost haren meester oprechter dan ooit.

„Zij lijdt” daarom zal zij meer medelijden gevoelen met het lijden van den evennaaste; nooit is men beter dan na een geduldig lijden. Hoevele deugden zijn in deze zielen te vinden.

Ik zal mij niet beklagen over de kleine smarten, welke God mij zal toezenden.

GEBED.

Eeuwige Vader, ik offer U de verdiensten van het dierbaar Hart van Jesus, uw' welbeminden Zoon, mijn' goddelijken Verlosser, inzonderheid ten gunste van ons vaderland: voor de verlichting der ongeloovigen, voor de uitroeijing der ketterijen, en voor de bekeering der arme zondaars.

Eere zij den Vader, enz.

Geloofd, gedankt en aangebeden zij nu en ten allen tijde het goddelijk Hart van onzen Heer J. C.!

Acht en twintigste dag.

Bidden wij voor hen, die door de wereld veracht worden, opdat zij het geduldig verdragen.

De derde vertroosters van Jesus' hart zijn de zielen die nederig en onbekend zijn en onbekend verlangen te blijven.

Deze volgen op de volmaaktste wijze het leven van Jesus Christus in het H. Sacrament en zijn verborgen leven te Nazareth, onder het oog van Maria; — Zielen, welke niemand kent, aan welke niemand denkt en die elken dag schatten vergaderen van geduld, van zelfverloochening, van gelatenheid, van liefde in het verdragen van eens anderen gebreken of minachting, in het zich toewijden van allen... en die, elken avond, zonder ijdelheid, zonder zelfs te denken aan hare verdiensten, aan God een opofferend en zuiver hart aanbieden, dat het hart van Jesus vertroost.

Ik zal mij heden toelleggen, om weinig te spreken en in het verborgen iets goeds te doen.

GEBED.

Eeuwige Vader, ik offer U de verdiensten van het dierbaar Hart van Jesus, uw' welbeminden Zoon, mijn' goddelijken Verlosser, voor mijne geliefde ouders, broeders, zusters en verdere bloed- en aanverwanten voor mijne vrienden en vijanden, voor de armen, de gebrekkigen en voor al degenen, voor wie ik verplicht ben te bidden.

Eere zij den Vader, enz.

Geloofd, gedankt en aangebeden zij nu en ten allen tijde het goddelijk Hart van onzen Heer J. C.!

Negen en twintigste dag.

Laat ons bidden voor de onschuldige zielen, opdat zij schuldeloos blijven.

De vierde vertroosters van Jesus' hart zijn de brave en onschuldige kinderen.

De kinderen worden vooral door Jesus bemind... evenals eertijds in zijn sterfelijk leven op aarde, vindt Hij zijn vermaak hen bij zich te zien — en waarom? Het kind bidt maar weinig, houdt er niet van dikwijls dezelfde woorden te herhalen en na een „Onze Vader” en „Wees gegroet” houdt het al ligt op.

Er is iets in het kind dat voor hetzelfde bidt, dat voor hetzelfde bemint, dat altoos het welwillend oog van Jesus tot zich trekt en dit is „zijne onschuld.” Het kind is in het oog van Jesus eene bloem, welke haren geur zonder het te weten bezit, maar dien in de rondte verspreidt... O hoezeer bemint God het hart, dat „kind” weet te blijven.

Ik zal mijn best doen onschuldig te blijven om aan Jesus te behagen en ik zal veel houden van mijne kleine speelgenooten.

GEBED.

Eeuwige Vader, ik offer U de verdiensten van het dierbaar Hart van Jesus, uw' welbeminden Zoon, mijn' goddelijken Verlosser, voor al degenen, die van daag zullen sterven, opdat Gij hunne zielen van de pijnen der hel moget bevrijden en haar in het bezit stellen van de eeuwige vreugde des hemels.

Eere zij den Vader, enz.

Geloofd, gedankt en aangebeden zij nu en ten allen tijde het goddelijk Hart van onzen Heer J. C.!

Dertigste dag.

Laat ons bidden, om dankbaar te zijn voor Gods gratie en weldaden.

De vertroosters van Jesus' hart zijn wij, die deze maand besteed hebben om zijne teederheid te overwegen en zijne verlangens te onderzoeken.

Jesus werd elken morgen getroost als Hij ons aan Hem zag denken... Hij wil nog iets van ons. Heden eindigt de maand aan zijn Hart toegewijd; ach hoeveel brave zielen zullen nu ophouden met hare oefeningen, hare gewone gebeden en zullen vergeten hoeveel troost zij hebben genoten...! Jesus vraagt ons, dat wij „zijn heilig Hart” niet zullen vergeten en wil dat wij Hem dit dezen morgen beloven.

Ja Jesus, ik beloof U elken dag een gebed tot uw heilig Hart te storten; ik beloof U de afbeeldingen van dit heilig Hart te vereeren; ik beloof U dat ik zal trachten deze godsvrucht te doen kennen en te verspreiden.

Wees mijne sterkte, wees mijne vreugde, wees mijn geluk!

Ik zal eene akte van toewijding doen aan het Hart van Jesus.

GEBED.

Eeuwige Vader, ik offer U de verdiensten van het dierbaar Hart van Jesus, uw' welbeminden Zoon, Ouden en Verlosser, voor al de zonden, welke tot de veilige schuilplaats van Jesus' allerzoetst Hart hunne toevlucht nemen, voor al degenen, die zich met mij vereenigen om het vereeren, en eindelijk voor allen, zich beijveren en medewerken om godsvrucht te verspreiden.

Eere zij den Vader, enz.

Geloofd, gedankt en aangebeden nu en ten allen tijde het goddelijk Hart van onzen Heer J. C.!

IMPRIMATUR.

Datum BREDÆ, hac 30 Maii 1875.

H. VAN BE

Epus. Bred.
